Eventyr

Hva er typiske trekk i eventyr?

- Skriv ned noen stikkord for deg selv
- Velg det beste og del med klassen

https://padlet.com/orianna_okun/eventyrer

okt 11-11:47

Sammenligning av eventyr

Finn to forskjeller og to likheter i eventyrene

Reve-enka

Det var ein gong ein rev og ei revefuse som budde langt inni skogen i revehuset. Der var vennar og vel fornøgde og levde godt i hop som parfolk kan gjera. Men det var berre ein ting dei hadde imot kvarandre, det var at ho ikkje kunne la ein kjøtt-bit vera i fred, og det var for mykje for han. Så blei han sjuk og fekk ikke det det ville ha, men det gjorde det ikkje han no, dei to blei glade igjen.

Men da han var kommen godt i gjeld og gravlet vel var over, så tok det til å komme flisar til enka. Om laurdagskvelden banka det tre slag i dørs til revehuset. "Å gå ut, du Korne, og sjå kva det er", sa reve-enka. Ho hadde ei kjette til teesslegerne, og ho hatte Korne. Da jenta kom ut, så stod det ein fjærn på gardsplassen.

"God kveld", hekte fjærnen.

"God kveld sjølv", sa Korne.

"Er reve-enka heime i kveld?" spurde han.

"Ho sit inne", svarte jenta.

"Kva bar ho seg til i kveld, det ho ile etter vel?" spurde fjærnen.

"Ho sørger over husbond dauø, og gråt naasen sår og raud – ho vett ikkje ei anne råd", sa kjetta.

"Med ho ut å gå, så skal ho få ein godt råd?" sa fjærnen.

Då kjetta kom inn, spurde mattrosa:

"Kven er det som bassar og bankar på så eg ikkje får kveldsro?"

"Det er ein frier", svarte kjetta. "Eg skulle bede deg gå ut for å få ein godt råd."

"Kva falga har kulfot?" spurde revefuse.

"Uhn, vakker brurr", svarte jenta, "vuker kar og kuset kjøt", sa ho.

"La han gå, la han gå!

Eg treng ikkje hans råd."

Korne gjekk bort og gjatta på dørs og sa:

"Ho bed deg gå heim att.

Ho vil ikkje ha noko råd."

Ja, så var det ikkje anna å gjere, fjærnen måtte snu og fare sin veg att han kom frå.

Neste laurdagskvelden banka det på att. Den gongen stod ein ulv utanfor.

"God kveld", sa ulven, "Er reve-enka heime?"

Jo, ho var då det.

"Kva gjer ho i kveld, det ho ile etter vel?", spurde han.

"Å, ho vett ikkje ei anne råd", svarte jenta, "ho gråt naasen sår og raud, ho sørger over husbond dauø."

"Med ho gå ut, så skal ho få ei godt råd", sa ulven.

"Kva er det som flyg og bankar på så eg ikkje får kveldsro?" spurde reve-enka.

"Å, det er ein frier, vel eg", sa kjetta. "Eg skulle bede deg ut å gå, så skulle du få ett godt råd", sa ho.

Nei, fjærd vile revefusa vik kua falga kulfot hadde.

"Uhn, vakker gut, lang knopp og lite pit", svarte Korne.

"La han gå, la han gå, eg treng ikkje hans råd!" sa enka. Og då ulven fekk det bodet, måtte han gjere venderes, han også.

Tredje laurdagskvelden gjekk det ikke eins. Det banka tre slag på dørs, og kjetta gjekk ut og skulle sjå etter. Så var det ein hare.

"God kveld", sa han.

"God kveld sjølv", svarte ho. "Er det framandfolket ute og fer så sent på kveldsen?" sa ho.

Ja, det var då det, og så spurde han også om reve-enka var heime og kva ho tok seg til.

"Ho gråt naasen sår og raud, ho sørger over husbond dauø", svarte jenta.

"Å, bed ho komme ut, så skal ho få ei godt råd", sa haren.

"Kven er det som trippar og bankar på så eg ikkje får kveldsro?" sa mattrosa til Korne.

"Det er nok ein frier det, mor!" svarte jenta.

Ja, så vile ho vite kva for falga kulfot hadde denne gongen.

"Uhn, vakker kvit, tett vatnhål [1] og utan eit", sa kjetta.

Men det blei ikkje betre, det: "La han gå, la han gå, eg treng ikkje hans råd", svarte reve-enka.

Så var det tilfelet laurdagskvelden. Best det var, kom det tre slag i dørs til revehuset att. "Gå ut og sjå kva som er på ferde-du", sa enka til revefusa. Ja, det var Korne kom ut, stod det ein rev på steinhella utanfor inngangsdøra.

"God kveld og takk for sist", sa reven.

"Sjølv takk for sist", svarte jenta.

"Er revefusa heime?" spurde han.

"Ja, ho sørger over husbond dauø, og gråt naasen sår og raud", sa jenta. Ho vett ikkje ei anne råd, ho «blekk»"

"Skeia bed ho komme ut, så skal ho få gode råd", sa reven.

Så gjekk Korne inn.

"Kva er det som sumsar og bankar på så eg ikkje får kveldsro?" spurde mattrosa.

"Å du vett det", sa kjetta, "det er ein frier, det. Eg skulle bede deg ut å gå, så skulle du få gode råd."

"Kva falga har kulfot?" spurde reve-enka.

"Uhn, vakker dauø, – nett som hans, som er dauø", svarte kjetta.

"Kjære, bed han komme inn.

Han har gode råd!"

sa enka.

"Reiste meg der innå soekane mine

Med han vil eg gjerne gå

Reiste meg skorne mine

Med han vil eg gjerne rude."

Han vile ho ha, og så blei det bedt og brytteup hos reve-enka med det same. Og dersom han ikkje har «ove i hånsegjelden han også, så lever den i revehuset den dag i dag.

okt 11-12:07

Pannekaka

Det var ein gong ei kone som hadde sju svolne ungar, og dei stekte ho pannekaker til. Det var rømjelka-kake [1]. Kaka låg i panna og ente seg så fjukk og god, og ungane stod omkring, og gamlefar sat og sag på.

"Å, la meg få litt pannekaka, mor, eg er så svolten", sa den eine ungen.

"Å kjære deg", sa den andre.

"Å kjære, vene deg", sa den tredje.

"Å kjære, vene, snille deg", sa den fjerde.

"Å kjære, vakre, vene, snille deg", sa den femte.

"Å kjære, vakre, vene, gode, snille deg", sa den sjette.

"Å kjære, vakre, vene, gode, snille, søte deg", sa den sjuende, og så bad dei om pannekaka alle saman, den eine vakrare enn den andre, for dei var så svoltne og smilte.

"Ja, barna mine, vent no berre til ho vender seg", sa ho – til eg får vendt ho, skulle ho seg! – "så skal de få pannekaka alle saman. Sjå berre kor fjukk og vetnaga! ho ligg der."

Då pannekaka høyrde dette, blei ho redd, og nett som det var, så vende ho seg av seg sjølv og ville ut av panna, men ho fall ned att på den andre sida. Då ho hadde stekt seg litt på den sida også så ho blei fastare, sprett ho ut på golvet og trilla av sted som ett hjul ut gjennom dørs og bortetter vegen.

"Hei, da!" Korne etter det fortaste ho kunne, med panna i den eine handa og skeiva i den andre og barna etter ho igjen, og gamlefar hinkande etter til slutt.

"Hei, vil du vente! Krip ho, ta ho, hei da!" sleikt det i munnen på kvarandre og skulle ta ho på spranget og fange ho att. Men pannekaka trilla og trilla, og nett som det var, var ho så langt unna at det ikkje kunne sjå ho, for pannekaka var flinkare til å korne seg fram enn alle dei som var til bøtes. Då ho hadde trilla ei stund, mætte ho ein mann.

"God dag, pannekaka", sa mannen.

"God signe, mann brann", sa pannekaka.

"Kjære pannekaka, trill ikkje så fort, vent litt og la meg få ete deg", sa mannen.

"Når eg har gått frå kone krone, gamlefaren og sju skrikarungar, så kan eg vel gå frå deg, mann brann", sa pannekaka, og trilla og trilla til ho mætte ein hane.

"God dag, pannekaka", sa hana.

"God dag, hane pane", sa pannekaka.

"Kjære pannekaka, trill ikkje så fort, vent litt og la meg få ete deg", sa hana.

"Når eg har gått frå kone krone, gamlefaren, sju skrikarungar og mann brann, så kan eg vel gå frå deg, hane pane", sa pannekaka og trilla som ett hjul bortetter vegen. Så mætte ho ein hane.

"God dag, pannekaka", sa hanen.

"God dag, hane pane", sa pannekaka.

"Kjære pannekaka, trill ikkje så fort, vent litt og la meg få ete deg", sa hanen.

"Når eg har gått frå kone krone, gamlefaren, sju skrikarungar, frå mann brann og hane pane, så kan eg vel gå frå deg, hane pane", sa pannekaka, og la til å trilla og trilla det fortaste det orka. Då ho hadde trilla ei lang stund, mætte ho ei and.

"God dag, pannekaka", sa anda.

"God dag, ande vande", sa pannekaka.

"Kjære pannekaka, trill ikkje så fort, vent litt og la meg få ete deg", sa anda.

"Når eg har gått frå kone krone, gamlefaren, sju skrikarungar, frå mann brann, hane pane og hane pane, så kan eg vel gå frå deg, ande vande", sa pannekaka, og tok til å trilla og trilla det fortaste det orka. Då ho hadde trilla ei lang, lang stund, mætte ho ei gås.

"God dag, pannekaka", sa gåsa.

"God dag, gåse våse", sa pannekaka.

"Kjære pannekaka, trill ikkje så fort, vent litt og la meg få ete deg", sa gåsa.

"Når eg har gått frå kone krone, gamlefaren, sju skrikarungar, frå mann brann, hane pane, hane pane og frå ande vande, så kan eg vel gå frå deg, gåse våse", sa pannekaka, og trilla av stad att.

Då ho hadde trilla ei lang, lang stund att, så mætte ho ein gassa.

"God dag, pannekaka", sa gassen.

"God dag, gasse vasse", sa pannekaka.

"Kjære pannekaka, trill ikkje så fort, vent litt og la meg få ete deg", sa gassen.

"Når eg har gått frå kone krone, gamlefaren, sju skrikarungar, frå mann brann, hane pane, hane pane, ande vande og frå gåse våse, så kan eg vel gå frå deg, gasse vasse", sa pannekaka, og tok til å trilla og trilla, det fortaste det orka.

Då ho hadde trilla ei lang, lang stund, så mætte ho ein gris.

"God dag, pannekaka", sa grisen.

TEIKNING AV OTTO SINDING

"Næff-nøff!" sa grisen.

"God dag, gylte grissylte", sa pannekaka, og la til å trilla og trilla, det fortaste det orka.

"Nei, vent litt", sa grisen, "du treng ikkje til å bråfly slik, vi to kan då gå i mak og så følgje over skogen; det skal ikkje vere heilt trygt der", sa han. Det syntest pannekaka det kunne vere rokk i, og så gjorde det det. Men då det hadde gått ei stund, kom det lit ein bekk. Grisen flaut på flasket, det var inga sak for han, men pannekaka kunne ikkje komme over.

"Set deg på trynet mitt", sa grisen, "så skal eg frakte deg over", sa han

Pannekaka gjorde det.

"Næff-nøff!" sa grisen og tok pannekaka i ein jafs. Og då pannekaka ikkje kom lenger, er ikkje regla lenger heller.

okt 11-12:10

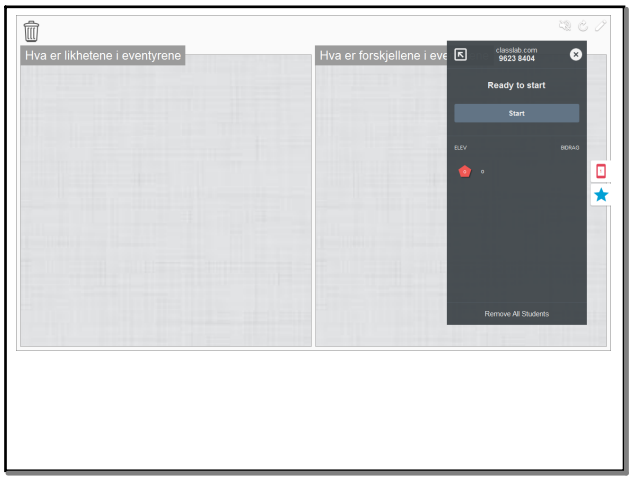

okt 11-11:24

Lag et eventyr med illustrasjoner i BookCreator hvor du bruker de typiske trekkene vi nå har funnet frem til

okt 11-13:01